

i k provedení vyklizení bytů pronajatých st-lům. Leč v tom, že obec dá plnou moc k provedení určitého výkonu, spočívá implicitně usnesení, že ony úkony pro obec mají býti předsevzaty, neboť nechtěla-li by obec tyto úkony provést, nemohla by vydati plnou moc, znějící na jejich uskutečnění. Že měst. zastupitelstvo takového usnesení dne 9. dubna 1926 skutečně učinilo, vyplývá i z toho, že podle protokolu o schůzi byl současně zamítnut návrh, aby výpověď, která skutečně již byla dána, byla odvolána a aby dána byla teprv, až dotyčné domy budou prodány a pro nájemnky budou opatřeny náhradní byty.

Stížnost uplatňuje pak in eventum jako nezákonnost, že usnesení obecního zastupitelstva z 9. dubna 1926 odporuje pravoplatnému usnesení tohoto zastupitelstva z 22. ledna 1926, z něhož st-lům jako nájemníkům vzniklo určité právo, jež později nemohlo prostě býti odstraněno. Ani v tomto ohledu nemá stížnost pravdu.

Předmětem obou usnesení je dispoice, týkající se obecních domů, z nichž mají být nájemníci vypověděni. Jde tedy o opatření správy obecního jmění a ne o opatření, jímž by obec vůči st-lům jednala jako úřad, čili o rozhodnutí, jež by bylo způsobilé, nabýti právní moci. Takové opatření hospodářského rázu může obec kdykoli změnit. Uplatňují-li st-lé, že bylo pozdějším usnesením porušeno jejich soukromé právo, založené dřívějším usnesením, platí o tom to, co bylo již dříve uvedeno o právu stěžovati si do usnesení obecního zastupitelstva. —

Č. 7589.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení před nss-em: I. I za platnosti vl. nař. č. 113/1926 jest služební poměr kanc. pomocníků, oficiantů a vrchních oficiantů, kteří nebyli podle § 88 cit. nař. ustanoveni pomocnými kancelářskými úředníky ve veřejnoprávním poměru služebním, poměrem soukromoprávním. — II. Proto jsou podle § 3 lit. a) zák. o ss z kompetence nss-u vyjmuty spory o úpravu služ. požitků a o pensionování takovýchto zaměstnanců.

(Nález ze dne 27. listopadu 1928 č. 31.995.)

Prejudikatura: Boh. A 2897/23.

Věc: Emerich L. v Bratislavě proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě stran přeložení na trvalý odpočinek a úpravy služebních požitků.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

Důvody: St-l, narozený dne 19. listopadu 1898 v Bratislavě a tamtéž příslušný, byl dekretem gřř v Bratislavě ze 4. července 1921 přijat do státních služeb jako kanc. pomocník. Službu nastoupil dne 5. července 1921. Dekretem téhož úřadu jmenován byl kanc. oficiantem s platností od 1. srpna 1924. Převod do nových platů proveden byl dekretem z 19. července 1926 a poukázán st-li plat II. platové stupnice

1. stupně. Nař. rozhodnutím byl st-I na základě ustanovení čl. 66 odst. 1 vl. nař. č. 17/26 dán koncem ledna 1927 do trvalé výslužby a vyměřeno mu podle § 65 odst. 1 vl. nař. č. 113/26 v důsledku jeho započítatelné služební doby okrouhle 6 roků odbytné jednou pro vždy ve výšce dvojnásobné částky pens. základny obnosem 12.600 Kč.

St-lově žádosti o dodatečné přiznání 2. platového stupně VII. platové stupnice počínajíc od 1. července 1926, resp. na základě toho o poukázání vyššího odbytného, nevyhovělo gřf dalším nař. rozhodnutím z věcných důvodů.

Rozhoduje o stížnosti uvážil nss toto:

St-lův služební poměr, jak výslovně jest uvedeno v jmenovacím dekretu, byl založen na nařízení z 25. ledna 1914 č. 21 ř. z. Již v nál. Boh. A 2897/23 vyslovil nss názor, na němž trvá i v tomto sporu, že služ. poměr kanc. oficiantů, založený na cit. nařízení, jest se zřetelem na předpis 3. odst. § 6 tohoto nař. považovati za soukromoprávní poměr námezdní, o kterém vzhledem k ustanovení § 105 úst. list. a zák. č. 217/25 nepřísluší dle § 3 lit. a) zák. o ss rozhodovati nss-u.

Ve směru tom nenastala změna ani za platnosti vl. nař. č. 113/26, neboť služ. poměr kanc. oficiantů resp. oficiantek jest také podle tohoto nařízení, jak tomu nasvědčuje již úvodní věta části první cit. vl. nař. »kancelářští pomocníci, kancelářští oficianti a vrchní kancelářští oficianti v soukromoprávním poměru« a jak dále v této části první v § 9 odst. 3 výslovně se stanoví, soukromoprávním služebním poměrem.

Jedinou výjimku stanoví § 88 cit. vl. nař., podle něhož stávají se kanc. oficianti, kteří nebyli podle § 7 odst. 7 plat. zák. ustanoveni kancelářskými úředníky, po uspokojivé nepřerušené desetileté službě započítatelné ve vlastnosti oficianta pomocnými kancelářskými úředníky ve veř-právním poměru.

Tento posléz uvedený případ však u st-le není, neboť st-I byl jmenován kanc. oficiantem teprve s platností od 1. srpna 1924, i sluší na jeho služ. poměr hleděti podle § 9 cit. vl. nař. jako na služ. poměr soukromoprávní. Než spory ze soukromoprávního poměru náležejí, jak shora již uvedeno, před řádný soud a je proto i spor, o nějž jde, dle § 3 lit. a) zák. o ss z příslušnosti nss-u vyloučen.

Č. 7590.

V á l e č n í p o š k o z e n c i : * Pro otázku, zda lze při rozhodování o důchodu válečného poškozence použití ustanovení § 2 odst. 3 zák. č. 39/22 Sb. o započtení dílu příjmu rodičů do příjmu vál. poškozence, je nerozhodným, zda v konkrétním případě je dána povinnost rodičů přispívati dle obč. zák. k výživě vál. poškozence.

(Nález ze dne 28. listopadu 1928 č. 31.789.)

V ě c: František B. v D. (adv. Dr. Ferd. Pfeifer z Liberce) proti ministerstvu sociální péče o důchod invalidní.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.